

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/246/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613209547
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613209547.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: NM Invest s.r.o., so sídlom Banskej Bystrici, Námestie SNP č. 11, IČO: 36 862 487, právne zastúpeného: Ivanič & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dunajská č. 48, IČO: 47 246 774, proti žalovanému: Z. Š.R., H.. X. X. XXXX, C. N. N. Č.. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 643,18 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Konanie sa čiastočne z a s t a v u j e o sumu 36,30 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12. 10. 2009 do zaplatenia.

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 17. 9. 2013 v spojení s jej doplnením zo dňa 10. 11. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 643,18 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 12. 10. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou Zmluvou o revolvingovom úvere č. 70253193 dňa 15. 12. 2008 medzi právnym predchodcom žalobcu CORFIDIS a.s., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Na základe uvedenej zmluvy veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver minimálnymi splátkami 26,53 eur, vždy do 15.dňa v mesiaci. Svoj záväzok riadne a včas splácať úver žalovaný porušil 16. 1. 2009, kedy nezaplatil ani splátku vo výške minimálnej mesačnej splátky. Veriteľ v dôsledku porušenia uvedenej zmluvnej povinnosti odstúpil od zmluvy podľa článku 8, bod 4 Všeobecných obchodných podmienok listom adresovaným žalovanému. Účinnosť odstúpenia od zmluvy nastala 11. 10. 2009. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu žalobca sa domáhal aj zaplatenia úrokov z omeškania od 12. 10. 2009 vo výške 9% ročne do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. Podaním zo dňa 10. 11. 2014 žalobca vzal žalobu čiastočne späť o zaplatenie sumy 36,30 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 12. 10. 2009 do zaplatenia.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o revolvingovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou, odstúpením od zmluvy, kópiou doručky, zistiť nasledovné:

Zo Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 15. 12. 2008 bolo zistené, že COFIDIS, a.s., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, Tower 115 ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom zmluvu označenú

ako zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver s úverovým limitom 20.000,- Sk, t.j. 663,88 eur. Podľa článku 2 bod 1 Všeobecných obchodných podmienok na základe zmluvy o úvere sa veriteľ zaväzuje na žiadosť klienta za predpokladu splnenia podmienok poskytnutia úveru poskytnúť peňažné prostriedky až do výšky dohodnutého limitu a klient sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s úrokmi z úveru a prípadnými poplatkami spojenými s poskytnutím a správou úveru. Podľa čl. 8 bod 4 všeobecných obchodných podmienok veriteľ je oprávnený odstúpiť s okamžitou účinnosťou od zmluvy o úvere v prípade závažného porušenia zmluvy, za ktoré sa považuje najmä, ak sa klient ocitne v omeškaní s úhradou najmenej dvoch minimálnych splátok úveru alebo jednej splátky úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Zánikom alebo zrušením zmluvy o úvere nezanikajú nároky veriteľa zo zmluvy o úvere alebo s ňou súvisiace, ktoré vznikli pred skončením zmluvy alebo v súvislosti s jej skončením. Podľa článku 12 bod 4 Všeobecných obchodných podmienok písomnosti adresuje veriteľ dlžníkovi na adresu bydliska uvedeného v zmluve o úvere alebo na adresu veriteľovi oznámenú. Zásielka zaslaná klientovi sa považuje za doručenú, keď klient zásielku prevzal alebo sa zásielka zaslaná veriteľovi na posledne známu adresu klienta vráti veriteľovi ako nedoručiteľná alebo v ostatných prípadoch uplynutím 10 dní odo dňa odoslania zásielky klientom. Z písomného odstúpenia od zmluvy zo dňa 1. 10. 2009 bolo zistené, že právny predchodca žalobcu COFIDIS a.s., oznámil žalovanému, že v súlade s čl. 8.4 Všeobecných obchodných podmienok odstúpil od zmluvy o revolvingovom úvere, v dôsledku čoho vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 851,11 eur. Z Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 2. 2009 uzavretej medzi COFIDIS a.s., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bolo zistené, že postupca odplatne postupuje na postupníka všetky pohľadávky špecifikované v zozname pohľadávok - v prílohe č. 1 bolo uvedené označenie žalovaného s uvedením výšky dlhu 863,98 eur, s uvedením čísla zmluvy 70253193 (totožného s označením čísla na predmetnej zmluve). Podľa kópie doručky deň uloženia zásielky bol uvedený 13. 10. 2009, poštová pečiatka pošty Bratislava 8. 10. 2009.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihladajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110).

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Z. b. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 1. 5. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol, keď vykonaným dokazovaním nebola preukázaná jej dôvodnosť. V konaní nebolo sporné uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu COFIDIS a.s., ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 15. 12. 2008. Žalovaný nenamietal tvrdenie žalobcu ohľadom výšky poskytnutého úveru, ako ani porušenia zmluvnej povinnosti prevzatej zmluvou žalovaným a to splácať úver riadne a včas dohodnutými splátkami. V konaní nebolo sporné, že k splatnosti celého dlhu došlo odstúpením od zmluvy, podľa tvrdenia žalobcu sa následne dňa 12. 10. 2009 žalovaný dostal do omeškania s plnením dlhu (v dôsledku predčasnej splatnosti celého dlhu).

Keďže od uvedeného dňa začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňom 12. 10. 2012, žaloba podaná na súde dňa 17. 9. 2013, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Inštitút premlčania predstavuje zánik vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho veriteľ sa nemôže dôvodne pred súdom domáhať zaplatenia dlžnej sumy. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy bola daná aplikácia Občianskeho zákonníka, upravujúca trojročnú premlčaciu lehotu. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka sa spotrebiteľ nemôže vopred vzdať práv, ktoré mu priznáva Občiansky zákonník. Pre spotrebiteľa je výhodnejšia právna úprava priznaná Občianskym zákonníkom. Námietky, že treba favorizovať Obchodný zákonník neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy (čo je aj daný prípad) platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom (Rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. konania 6Co/95/2010 zo dňa 27. 1. 2011). Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. explicitne (v ustanovení § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) upravila favorizovanú aplikáciu Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (prednostne sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva). Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý aj na inštitút premlčania, aj keby sa na právny režim mala použiť inak právna úprava Obchodného zákonníka (ktorý upravuje zmluvu o úvere). Ústavný súd SR v Uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. 6. 2013, konštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať (Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. konania 11Co/503/2014-63 zo dňa 24. 11. 2014). Citované ustanovenie (§ 5b) má procesnoprávny charakter, bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z., pričom neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky aplikácie ustanovenia posunulo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy; ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorá sa uplatňuje pri procesných predpisoch (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 11. 2014, č. konania 11Co/503/2014-63, Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. konania 11Co/478/2014-142 zo dňa 9. 2. 2015 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. konania 5Co/716/2014-63 zo dňa 16. 12. 2014).

Žaloba bola zamietnutá aj o zaplatenie príslušenstva premlčanej pohľadávky, keďže v prípade premlčania hlavného záväzku sa účinky premlčania vzťahujú aj na príslušenstvo, ktoré malo vzniknúť za obdobie po premlčaní dlhu. Vzhľadom na dátum podania žaloby (17. 9. 2013) a dátumy obsiahnuté na poštovej zásielke, odosielané veriteľom žalovanému - listina odstúpenia od zmluvy, bolo potrebné konštatovať premlčanie celého uplatneného nároku.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd konanie čiastočne zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, ktorému prislúchal tento dispozitívny úkon (o sumu 36,30 eur s 9% ročným úrokom o omeškania od 12. 10. 2009 do zaplatenia).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatňoval súd rozhodol tak, že žalovanému sa nepriznáva náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.